

श. न. १५

संस्कृत

आशिक

विधि:

॥ मधुपत्र विधि: ॥

3312

मन्त्रोत्पत्तिं श्रीमन्नारायणसंस्कृतस्य आत्मविद्यायां च
 आदिश्रीशंकरेण अथर्ववेदोक्त्यानीकैस्तत्रैकैकं कर्तुं
 यत्नं श्रीमन्नारायणस्यैवैवमन्त्रोत्पत्तौ वाच्यं यथा
 इत्येवमन्यथाप्युक्तं तन्मन्त्रोत्पत्तौ वाच्यं यथा
 यत्तदुक्तं ॥ अथ मन्त्रोत्पत्तिः ॥
 इत्येवमन्यथाप्युक्तं तन्मन्त्रोत्पत्तौ वाच्यं यथा
 यत्तदुक्तं ॥ अथ मन्त्रोत्पत्तिः ॥
 इत्येवमन्यथाप्युक्तं तन्मन्त्रोत्पत्तौ वाच्यं यथा
 यत्तदुक्तं ॥ अथ मन्त्रोत्पत्तिः ॥

६

(2)

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ऋग्वेदस्य आश्वलायनसूत्रस्य प्रथमोऽध्यायते चतुर्विंशतिमखंडे मधुपर्कविधीः नारायणवृत्तिसहिता प्रारंभः॥ ॥ ऋत्विजो हरेत्॥ इत्यादिस्यर्थः॥ स्नातकाः० ताय॥ उपस्थितयित्कृतसमावर्तनाय तस्मिन्नहनिगृहानभ्यागताय विवाहार्थिनेव॥ राज्ञेव॥ उपस्थिताय॥ आचार्ये० लानाच॥ आचार्यादीनां पूर्वयोरसमासेनोपदेशोऽतुल्यत्वज्ञापनार्थः॥ तेन स्नातकाय तदहरेव देयः॥ तत्रैने पूजियिष्यतो भवन्तीति वचनाद्विवाहार्थिनेचेति॥ राज्ञेत्वहरहरभ्यागताय॥ आचार्यादीनां प्रतिवत्सरोषितागतानां॥ शास्त्रांतरदृशनाद्विशेषो लब्धः॥ अप्रसिद्धत्वान्मधुपर्कस्वरूपमाह॥ दधनि मध्वानीय॥ आनयति रत्रसेचनकर्मा॥ आसिच्येत्यर्थः॥ स

॥१॥

(2A)

रिर्वामध्वलाभे। इहं वचनं मध्वलाभे। अयमेव प्रतिनिधिर्भवति
नान्यस्तैलादिरित्येवमर्थं। अस्यत्वाद्वातुः कर्मपूर्वमाह। विष्टरः द्यु
ते। विष्टर इत्यासनं। पादार्थमर्घार्थमाचमनार्थं लोदकं तथोक्तं॥
एतेषामेव वचनं। एतेषामिति मेव त्रिनिवेदनं यथास्याद्भोजनस्य
माभूदिति। भोजनं वदेयमिति वक्ष्यामः। ऋत्विजां मधुपर्कदाने
द्देगती संभवतः। पदार्थानुसमयः कांडानुसमय इति॥ तत्र पदार्था
नुसमयो नाम सर्वेषां वर्णक्रमेण विष्टरं दत्त्वा ततः पाद्यं ततो अर्घ्य
मिति। कांडानुसमयो नाम एकस्यैव पूर्वविष्टरादिगो निवेदनांतं स
माप्यततो न्यस्य सर्वतंतो न्यस्येति॥ अथ प्रतिग्रहीतुः कर्माह। अ
हं वचमं विष्टरं। अन्नम्यवा। पद्भ्यामाक्रम्यवा विष्टर एतयोर्विक
ल्पः। पादौ प्रक्षालापयीत। दक्षिणं। यच्छेत्। पश्चात्समं। कुतः अ

(3)

२

प्रवचनात् । सव्यं सूहाय । अत्रे प्रयच्छेत् । पश्चाद् क्षिणं । क्षत्रियवैश्या
यदा प्रक्षालयितारौ तदा सव्यं वा पूर्वदक्षिणं वा नास्ति नियमः । प्रक्षा
लित० सीति । प्रक्षालितपादग्रहणमांनंतयार्थं प्रक्षालनानंतरं अ
र्घ्यमेव गृह्णीयादिति । गंधमाल्यादि संयुक्तं उदकं मर्घ्यमित्युच्यते
अथ शब्दस्नानंतयार्थः । अर्घ्यानंतरं माचमनीयमेवेति ॥ तेन गं
धमाल्यादीनि परिसमाक्षेपं मणिदातव्यानि । आचामतीत्युदकं
पिबतीत्यर्थः । अत्र शोधार्थं माचमनं भवतिकृतः स्मृतः ॥ मधुपर्क
च सोमे च अस्मू प्राणाहुतीषु च ॥ नाच्छिष्टा भवतीति । उत्तरत्र विधा
नाच्च ॥ आचातोदकाय गामिति । एवमेके तदयुक्तं । कृतः सोमे अबु
च्छिष्टविधानात् । अवाचमनं न प्रतिषेधति तत्र शोचार्थं माचमनं भव
तीति गम्यते । आचातोदकवचनमन्यार्थं । मधुपर्क० इति । मधुपर्क

२

(3A)

माहियमाणमानीयमानमीक्षतेमंत्रेण देवस्यत्वा नमार्ष्टि अना
मिबेतिबे विनाध्यमामाहुः कुतःदेशेनैवसमाख्यानतुतस्यानाम
विद्यते अंशुष्ठादिवत् अन्येनुउपन निष्ठिकामाहुः कुतःकनिष्ठि
कायाह्यसौव्यपदिश्यते ननुतस्यानामास्तीति आगमाद्विशेषो
ज्ञेयः त्वेनवेक्ष्य ततःसव्यपाणौ कृत्वा प्रदक्षिणमोक्षवसव
स्वेति पुरस्तात्निमार्ष्टि अंशुलीगतंलेपन्यनयतीत्यर्थः रद्रा
स्ता दक्षिणतः आदि श्र्यात् विश्वरतः भस्ते त्रिरद्रु मंत्रे
णमध्यात्रिरद्रुनिमार्ष्टि ऊर्ध्वत्रिरक्षिपतीत्यर्थः मंत्रावृत्तिरु
क्ता नतोभूमौनिधायपात्रं विराजो तृतीयं संख्यावचनानि
तुसर्वप्राशनपक्षेत्रिभिरेवमंत्रैर्यथासर्वप्राशितंभवति तथा
प्राशनीयादित्येवमर्थानि एवंभाष्यकारः अन्येखन्यथाव्याचरन्तुः

(५)

॥३॥

भूतेभ्यस्त्वेति मध्यात्रिरुद्घातविराजोदोहोः सीति प्रथममुद्गाहं प्राश्री
यात् विराजोदोहमिति द्वितीयं उद्गाहं मयिदोहमिति तृतीयमुद्गा
हं तृतीयवचनं सर्वं प्राशनपक्षे तृतीयं प्राशनेन यथा सर्वं प्राशि
तं भवति तथा प्राश्रीयादिस्येवमर्थमिति । पद्याये विराजइत्यत्र वि
राजइति षष्ठी कुतः पूर्वमत्र यास्तथादृष्टत्वात् । पद्यायेइत्यपि चतु
र्थः षष्ठ्यर्थे तेन तत्सामानाधिकरण्यात् सत्यपि षष्ठेव युक्ता कल्पयि
तुं न सर्वं प्राश्रीयात् ॥ ननु मिरा छेत् ॥ तृप्तिवचनगच्छत् ॥ ब्राह्म
णा योदंडुः छिष्टप्रयच्छेद्लाभेऽसु ॥ ब्राह्मणा यउच्छिष्टं उद्गाहतादव
शिष्टमुद्गः मुखो मधुपकं प्रयच्छेत् ॥ ब्राह्मणाः ॥ लाभेऽसु नि
विचेत् सर्वं प्राश्रीयात् ॥ अथाच ० मसीति । यत्तत्पूर्वमाचम
नीयं निवेदितं तेनावाचामतिमंत्रेण । ससंयशः ० द्वितीयं ॥ द्विती

॥३॥

(4A)

यग्रहणं आचमनीयत्रास्यर्थ इतरथामंत्रस्योत्तरेण संबधस्यात् ॥
आचांतग्रहणं ॥ शौचार्थं आचमनं कृत्वा कर्मगमप्याचमनं कुर्यात्
दित्येवमर्थ उदकवचनमाचमनीयनिरत्यर्थं तेनाचमने उदकात्
रं भवति ॥ हतोमे ० यिष्यन् ॥ इमं मंत्रं जपित्वा ओं कुरुतेति ब्रूयाद्य
दिकार यिष्यन् ॥ मार यिष्यन् भवति ॥ तदा च दाता अलाभे तत
त्र देवता प्राणुक्ता ॥ माता रदा ० स्वक्ष्यन् ॥ ययुस्त्रक्ष्यन् ॥ भवति
तदा एता जपित्वा ओमुस्त्र जतेति ब्रूयात् ॥ नामांसो ० भवति ॥ म
धुपर्कं किं भोजन अमांस भवतीत्यर्थः ॥ कृतः मांसस्य भोजनां
गलेन लोके प्रसिद्धत्वात् ॥ अनेनाभ्युपायेन भोजनमप्यत्र विहि
तं भवति ॥ पशुकरणपक्षेतन्मासेन भोजन उत्सर्जनपक्षे मांसां
तरेण ॥ अध्यायं लक्षणाथं द्विवचनमंगलार्थं च ॥ इत्याश्वलायन

शुद्धविवरणेनारायणीयायोरुत्तरीप्रथमोऽध्यायः ॥ १

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com